70,1% строкові, а у АТ «Ощадбанк» 23,5% складали поточні депозити, і відповідно 76,5% строкові. Всього із ТОП-10 банків за сумою депозитів, тільки у трьох банках кошти до запитання переважали строкові кошти. В цілому по банківській системі України 31,9% депозитів фізичних осіб були депозитами до запитання, і відповідно 68,1% строковими.

Аналіз ТОП-10 банків за сумою депозитів юридичних осіб показує, що в структурі депозитів усіх банків переважають депозити до запитання, питома вага яких складає від 58,5% у ПАТ «Альфа-Банк» до 97,3% у ПАТ «СІТІБАНК». В цілому по банківській системі України 71,1% депозитів юридичних осіб були депозитами до запитання, і відповідно 28,9% депозитів були строковими.

Таким чином можна зробити висновок, що в силу специфіки фінансово-господарської діяльності, і відповідно мети формування депозитів, основним джерелом строкових депозитів банківської системи України є фізичні особи.

Висновки. Проведене дослідження дає можливість зробити висновок, що у банківській системі України депозити юридичних осіб були більш стабільними, і такими, на які менш впливали негаразди в економіці країни.

Крім того, проведене дослідження показує, що основним джерелом строкових депозитів в Україні виступають фізичні особи, що в цілому відповідає загально світовим тенденціям.

Література:

1. Абралава Н.А. Депозитный потенциал коммерческого банка / Н.А. Абралава // Вісник Української академії банківської справи. – 2004. – № 2. – С. 62–66.
2. Грошово-кредитна статистика [Електронний ресурс] / Офіційний сайт Національного банку України. – Режим доступу: http://www.bank.gov.ua/control/uk/publish/category?cat_id=44579.
3. Кириленко В. Депозитна політика комерційного банку / В. Кириленко / Банківська справа. – 2014. – С. 53–55.
4. Ковшар А. І. Шляхи удосконалення депозитної політики на сучасному етапі / А.І. Ковшар // Фінанси України. –2015. – № 7. – С. 42–45.

БЮДЖЕТНИЙ ДЕФІЦИТ І ЙОГО ВПЛИВ НА ДЕРЖАВНИЙ БОРГ КРАЇНИ

ВІННИЦЬКА О. А.
кандидат економічних наук, доцент
Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини
м. Умань, Черкаська область, Україна

На даний момент досить актуальною проблемою для України є значна сума державного боргу, який з’явився внаслідок бюджетного дефіциту країни. Дані поняття взаємопов’язані, адже держава позичає в підприємств, населення й інших держав гроші через нестачу останніх в бюджеті країни. Дане явище є

досить поширеною на сьогодні практикою, однак кошти даються під відсотки і у довгостроковому періоді можуть перейти у розряд державного боргу, що й відбувається зараз в Україні.

Бюджетний дефіцит – основний інструмент впливу на фінансово-кредитну політику. Він здатен суттєво впливати на розвиток економіки країни, адже нестача фінансів гальмує процес зростання економічних показників.

На сьогоднішній день потреба фінансувати галузі, що надають суспільні блага, витрати на оборону та необхідність покривати дефіцит Пенсійного Фонду є головними причинами існування бюджетного дефіциту України. Станом на 2017 рік бюджетний дефіцит країни складає 47849,6 млн грн. [1].

В останні роки Державний бюджет України приймається, враховуючи бюджетний дефіцит. Ця політика спрямована на збільшення бюджетних видатків порівняно із залученнями доходами. Проте такі важелі використовуються непослідовно. А в окремі періоди бюджети, прийняті з дефіцитом, фактично зводяться або з профіцитом, або з обсягом дефіциту, значно меншим порівняно із запланованими показниками [3].

Всі причини, що породжують і збільшують бюджетний дефіцит, часто розглядаються в літературі так само, як причини виникнення і зростання державного боргу. Взагалі державний борг являє собою заборгованість, що накопичилась в уряду внаслідок запозичення коштів для покриття бюджетних дефіцитів держави.

Розмір державного боргу розраховується у грошовій формі як непогашена основна сума прямих боргових зобов'язань держави. Стан державного боргу визначається на останній день звітного періоду та включає операції за цей день. Станом на 2017 рік зовнішній державний борг України складав 1 374 995,5 млн грн., внутрішній – 766 678,9 млн грн [2].

Згідно статті 18 Бюджетного кодексу України державний борг не може перевищувати 60% фактичного річного ВВП країни. У разі перевищення вказаної суми Кабінет Міністрів України зобов'язаний вжити заходів для зменшення суми боргу до зазначеного рівня і менше. Якщо брати до уваги ситуацію за 2017 рік, то державний борг становив 71,8% ВВП.

Відповідно до «Бюджетної резолюції 2018–2020» [4], в Україні відбудеться певна реструктуризація бюджетної політики, а саме:

– середньострокове бюджетне планування. Тобто горизонт планування бюджету буде три роки. Це допоможе більш чітко зорієнтуватися на значущих проблемах і окреслити цільові настанови на майбутнє;

– Парламент буде залучений до розробки бюджету на ранніх стадіях – це дасть змогу правильно розподіляти видатки бюджету. Прийнятий бюджет буде більш якісним і обдуманим;

– запровадження нової системи комплексної оцінки ризиків – резолюція передбачає створення двох нових документів: Стратегію управління державним боргом та Звіт про фіскальні ризики;

– формування Стратегії управління державним боргом, яка є необхідною для Україні, так як в нашій державі відсутній нормативний документ, який розглядає питання виникнення та подолання державного боргу. Звіт про фіскальні ризики буде вимагати прозорого оприлюднення усіх фіскальних

ризиків, які значно впливають на бюджет, а отже і на рівень боргового зобов'язання каїни.

Відповідно до «Бюджетної резолюції» планується, що до 2020 року ВВП країни зросте на 12 %, дефіцит знизиться на 1 % та інфляція зменшиться до 5 %. Планується підвищити платоспроможність місцевих бюджетів. Резолюція передбачає стратегічні напрямки у податковій політиці, охороні здоров'я, проведення пенсійної та освітньої реформи.

Подолання бюджетного дефіциту та зменшення державного боргу України є вкрай важливим питанням для нашої країни. Його раціональне та своєчасне вирішення є запорукою фінансової стійкості держави, яка суттєво залежить від збалансованості бюджетного дефіциту та рівня життя громадян.

Таким чином, для розв'язання проблеми бюджетного дефіциту та державного боргу уряду необхідно провести «оздоровлення» економіки у довгостроковому періоді, оскільки без забезпечення динамічного її розвитку фінансова стабільність буде короткостроковою і ненадійною.

Також слід зауважити, що потрібно розробити цілісну стратегію, яка буде поєднувати нормативно-правове та інституційне забезпечення боргової політики та інструменти радикального підвищення інвестиційної складової. Така стратегія має узгодити дії органів державної влади, що здійснюють управління боргом.

Література:

1. Виконання державного бюджету України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://index.minfin.com.ua/ua/finance/budget/gov.
2. Ярошевич Н.Б. Управління державним боргом: зарубіжний досвід та українська реальність / Н.Б. Ярошевич // Науковий вісник НЛТУ. – 2007. – № 17. – С. 266–271.
3. Офіційний сайт Міністерства фінансів [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: http://index. minfin.com.ua/index/gdp.
4. Основні напрями бюджетної політики на 2018–2020 роки. URL: https://minfin.gov.ua/ uploads/redactor/files/ОНБП%202018-2020.pdf.

ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ СУЧАСНОГО РИНКУ ПРОЕКТНОГО ФІНАНСУВАННЯ В УКРАЇНІ

ЖУКОВ В. В.
кандидат економічних наук,
доцент кафедри банківської справи
Харківський національний економічний університет
імені Семена Кузнеця
м. Харків, Україна

У сучасних умовах виходу вітчизняної економіки з фінансово-економічної кризи спостерігається низка несприятливих тенденцій, а саме: зниженням довіри економічних агентів до банківського сектору, відсутність процесів відновлення структури виробництва, відсутність технічного і технологічного